Asociatia "HandHope"
Str. Baltaretu nr. 565
147240 - Peretu
jud. Teleorman
IMPRIMAT

Gândește-te la ceea ce ai,
nu la ceea ce ai pierdut"

ÎMPREUNĂ

revistă specială de informare și inspirație
pentru oameni speciali
Martie - Aprilie 2023
Se distribuie gratuit
Nr. 241 - 242

„Eu sînt calea,
adevărul şi viața.
Nimeni nu vine la Tatăl
decît prin Mine."
(Ioan 14: 6)

Editorial

ÎMPREUNĂ… de 20 ani!
sau
„Domnul Se va lupta pentru voi; dar voi, staţi liniştiţi." (Exod 14: 14)

Burcea Aurel
Preşedinte As. „HandHope"
Primvicepreşedinte As. „Ridică-te şi umblă"

Mă bucur mult că, odată cu petrecerea împreună a încă unui an, în fiecare lună martie, trebuie să scriu articolul de la „Editorial". În felul acesta am încă odată ocazia să reiau în minte „filmul evenimentelor" care a dus la existenţa revistei şi a apariţiei ei lună de lună, în ciuda tuturor greutăţilor şi piedicilor. Şi de fiecare dată sfârşesc prin a da slavă Bunului Dumnezeu şi prin a-l mulţumi din toată inima pentru modul minunat în care m-a călăuzit şi a adus la existenţă revista, îngrijindu-Se apoi ca să apară în mod regulat. Fără El, nimic n-ar fi fost şi n-ar fi cu putinţă!

continuare în pag. 2

DIN CUPRINS:

Laurenţiu Pârvulescu demonstrează că... - pag. 3
De ce am crede că Iisus este... - pag. 4
Să-I mulţumim... & Nu vă îngrijoraţi - pag. 6
E bine să ştim - pag. 7
Un mod de viaţă: As. „Ridică-te şi umblă" - pag. 9
Litere de lege - pag.15
Faţa ascunsă a epilepsiei - pag.16
Indiferent ce spun alţii - pag. 18

Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

continuare din pag. 1

Mă uit la prima parte a titlului (ÎMPREUNĂ… de 20 ani!) şi bucuria şi recunoştinţa îmi umplu inima. 20 de ani! Cine ar fi crezut că revista va atinge această „vârstă" şi că eu voi ajunge să scriu, după atâţia ani de apariţie a revistei, articolul de la „Editorial"!?

A doua parte a titlului însă constituie „perla" acestor gânduri pe care vi le împărtăşesc cu atâta drag, fiind una dintre cele mai frumoase promisiuni din multele pe care bunul Dumnezeu ni le face în Cuvântul Său, Biblia.

De a lungul anilor, inclusiv a acestor 20 de ani de apariţie a revistei, El mi-a arătat că această făgăduinţă („Domnul Se va lupta pentru voi; dar voi, staţi liniştiţi." - Exod 14: 14), nu constituie doar nişte simple cuvinte scrise într-o carte oarecare, ci este o promisiune sigură pe care o face oricărui om care alege să Îl creadă. Făgăduinţa este făcută nu de oricine, ci de Cel care poate totul, care a creat nu numai Pământul, ci întreg Universul şi care ne-a lăsat o mulţime de promisiuni sigure în Cuvântul Său. „Cerul şi pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece." (Matei 24: 35).

Costurile apariţiei şi expedierii revistei, număr de număr, erau şi sunt din ce în ce mai mari. Practic, în aceşti ani de scumpire, preţurile necesare tipăririi şi expedierii, au crescut într-un mod galopant. Cam în acelaşi ritm în care au crescut şi preţurile la alimente sau alte utilităţi. Ca o mică informaţie legat de creşterea preţurilor, tipograful îmi explica anul trecut că hârtia pe care o cumpără pentru tipărirea revistei este adusă tocmai din Brazilia, deoarece aceasta este cea mai ieftină, la noi în ţară nemaifabricându-se, iar cea adusă din alte ţări este mai scumpă.

Vă reamintesc că eu, ca şi voi, sunt o simplă persoană cu dizabilităţi, cu părinţi simpli, cu venituri mici, cu lipsuri şi nevoi, aşa că vă daţi seama că de-a lungul acestor 20 de ani au fost multe piedici şi greutăţi în ceea ce priveşte apariţia revistei (şi nu numai). În niciun caz nu aş fi reuşit să le fac faţă, iar Scumpul Părinte Ceresc, prin această frumoasă făgăduinţă pe care am pus-o în titlu, m-a făcut să stau liniştit în toate problemele, lipsurile şi frământările care au apărut de a lungul acestor ani, atât în ceea ce priveşte apariţia revistei cât şi a vieţii de zi cu zi.

Din 1986, de la vârsta de aproape 15 ani, sunt paralizat de la gât în jos, imobilizat pentru toată viaţa într-un scaun cu rotile, neputând să mă ajut aproape deloc, nici măcar de mâini, aşa că „performanţele" mele sunt „extraordinare": nu simt nimic de la umeri în jos, nu pot să mă întorc în pat, nu am putere în mâini, nu mişc deloc degetele – nu pot să mănânc singur, nu pot să beau apă singur, nu pot să mă urc pe căruţ, nu pot… mă opresc, lista e prea lungă!!!

Am dorit şi doresc atât de mult ca această revistă să existe deoarece ştiu din propria-mi experienţă ce înseamnă să fii tânăr, plin de viaţă, de idei, visuri, planuri şi idealuri, dornic de a le împlini. Ştiu ce înseamnă ca, într-o clipă, în urma unei conjuncturi, a unui accident stupid, să ajungi un handicapat, un neputincios, cu viaţa şi visele spulberate. Ştiu ce înseamnă singurătatea (ani de zile nu am ieşit din casă). Ştiu ce înseamnă să auzi verdictul crud şi implacabil: „NU există vindecare!" Ştiu ce aduce cel rău atunci în inimă şi-n suflet: durere teribilă, frustrare, disperare, auto-dispreţuire, ură cumplită, iar uneori „salvarea": sinuciderea.

Ştiu însă la fel de bine (poate chiar mai bine), ce înseamnă să-L ai pe El şi să trăieşti zilnic experienţa acceptării, a dragostei şi a harului Său vindecător şi dătător de viaţă: optimismul, bucuria, încrederea, nădejdea, dorinţa de a trăi şi fericirea, umplându-ţi atunci inima şi viaţa.

Nu am fost însă dintotdeauna un om credincios. Dimpotrivă, am fost un ateu înfocat şi batjocoritor cu cei credincioşi, prieteni sau simpli cunoscuţi.

Din 1991, când am început să cred în existenţa Lui, să citesc Biblia şi să mă încred în dragostea, înţelepciunea, făgăduinţele… starea mea sufletească şi viaţa s-au schimbat total: încrederea, pacea, bucuria, recunoştinţa… inundându-mi inima, sufletul, mintea, viaţa… totul! Când L-am lăsat în inima, în mintea şi-n viaţa mea, El a făcut mari şi minunate minuni. Nu m-a vindecat, nici măcar nu mi-a îmbunătăţit vreun pic „performanţele" fizice enumerate mai sus (dimpotrivă, trecerea anilor a agravat multe).

Când Bunul Dumnezeu Se descoperă în propria-ţi viaţă, când dintr-un ateu batjocoritor devii un creştin convins datorită dovezilor şi argumentelor prezentate; când, studiind Cuvântul Său, începi să descoperi un Dumnezeu extraordinar, minunat…, puternic interesat de binele şi fericirea ta, dornic de a Se implica în refacerea şi vindecarea ta sufletească, un Dumnezeu care Şi-a dat Singurul Fiu, pentru ca tu să poţi avea parte de o a doua şansă, de a te putea bucura de tot ceea ce El, Creator şi Mântuitor, a pregătit pentru tine; când predându-I Lui inima, mintea, viaţa…, totul, El, prin Duhul Său cel Sfânt, vine şi-ţi alungă tot întunericul, durerea, frustrarea din inima, mintea şi viaţa ta, punând din belşug în loc speranţă, bucurie, pace, încredere, etc.

Atunci, în acea perioadă, a apărut şi dorinţa de a exista „ceva" pentru noi. Apoi au urmat ani de rugăciune intensă şi de minuni (nu exagerez nici un pic) în care El mi-a întărit convingerea că ne iubeşte enorm, că este cu noi, că ne vrea binele, că… „De altă parte, ştim că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celorce iubesc pe Dumnezeu...". (Romani 8: 28 p.p.)

Şi astfel, după 11 – 12 ani de rugăciune, în martie 2003 a apărut revista „Împreună" şi emisiunea săptămânală „Nu eşti singur" la postul Radio Vocea Speranţei, iar în 18 aprilie 2010 a avut loc prima întâlnire a ceea ce mai târziu avea să se numească asociaţia „Ridică-te şi umblă". Toate acestea datorită Lui, datorită dragostei şi purtării Sale de grijă, pe care le are din belşug faţă de noi!

continuare în pag. 14

Laurențiu Pârvulescu

optimismul poate aduce normalitate în viața unei persoane cu dizabilități

Marius Mototolea

Statutul de persoană cu dizabilități este îndeobște asociat cu neputința, cu slăbiciunea, cu neajutorarea. Este o eroare de percepție dovedită de mulțimea semenilor care, în anonimat, zi după zi, înfruntă limitele invalidante și le depășesc. Sunt mult mai mulți oameni cu dizabilități decât ați fi dispuși să acceptați, a căror voință, tenacitate și capacitate de a îndura suferința împing tot mai sus ștacheta personală. Ei pot oferi exemple încurajatoare tuturor celor din jurul lor care se simt copleșiți de greutățile vieții.

Din această admirabilă galerie a persoanelor cu dizabilități, care nu doar că nu capitulează în fața unui destin nedrept, ci fac tot ce le stă în putință pentru a-și depăși condiția, face parte și Laurențiu Pârvulescu.

Povestea lui este realmente impresionantă din multe motive. Unul ar fi acela că, la scurt timp după ce a venit pe lume, printr-un nefericit concurs de împrejurări, viața sa a pendulat dramatic între viață și moarte. O situație în care se putea regăsi oricare copil, al oricui, și de aceea se cuvine reflectat la ea din perspectivă comportamentală față de persoanele cu dizabilități. Al doilea motiv ar fi acela că, în ciuda unor sechele cauzate de suferința cerebrală severă din timpul bolii, Laurențiu a absolvit cursurile liceale, specializarea Matematică-Informatică, la Grupul Școlar „Doamna Stanca" din București și, din 2010, lucrează în domeniul IT. Al treilea motiv, și poate cel mai important, este acela că își creionează viitorul doar cu optimism și încredere.

Tatăl lui Laurențiu ne-a povestit: *„Fiul meu s-a născut în 1984, perfect normal și voinic, având o greutate de patru kilograme și 800 de grame și o poftă de mâncare pe măsură. Pentru că nu se sătura cu lactația soției mele, ne-a fost recomandat să-i suplimentăm mesele cu o anumită formulă de lapte praf de la Humana. Când Laurențiu ajunsese la vârsta de un an și patru luni, fiind decembrie, în pragul Crăciunului, pentru că nu s-au mai făcut importuri pentru completarea stocurilor, nu am mai găsit Humana, așa că am fost nevoiți să-i dăm cel mai bun sortiment de lapte praf clasic, românesc, Rarăul. După prima porție, din motive rămase neexplicate de către medici, Laurențiu a făcut o infecție digestivă severă, care la spital s-a transformat în scurt timp în septicemie, cu febră de 42 de grade până la ultima gradație a termometrului. Două săptămâni, cele mai lungi din viața noastră, a fost în comă. Timp de patru zile a făcut convulsii. La final, medicii ne-au spus că supraviețuirea lui Laurențiu este o minune".*

O minune pe care părinții dedicați ai lui Laurențiu au prețuit-o făcând tot ce le-a stat omenește în putință pentru recuperarea băiatului lor.

„Ne-am gândit că pentru tipul său de dizabilitate, atât pentru recuperare, cât și pentru crearea și dezvoltarea unor abilități, tehnica de calcul i-ar putea fi de ajutor și, din fericire, așa a și fost. La început, i-am cumparat jocuri pe televizor, pe măsura evoluției acestora, Sega, Nintendo, Playstation. Acestea au dus la apropierea de computer, care a devenit pasiunea lui, și apoi și profesie", ne-a mai spus domnul Pârvulescu.

În ciuda tetraparezei spastice cu care a rămas, în urma dramaticei încercări prin care a trecut și din cauza căreia este încadrat în grad de handicap grav nerevizuibil, fiind dependent de scaunul rulant, Laurențiu a urmat învățământul de masă și, fidel pasiunii sale, a absolvit cursurile Grupului Școlar „Doamna Stanca", specializarea Matematică-Informatică.

Apoi, după liceu, din 2010, s-a angajat și a început să lucreze, firește, în domeniul informaticii. Zi de zi a mers, la fel ca toți cei din jurul său, la serviciu, chiar dacă pentru el și părinții lui care îl ajută orice deplasare reprezintă o provocare.

Astăzi, Laurențiu Pârvulescu lucrează online pentru patru angajatori, câte o oră pe zi (doar atât îi permite legea), iar atribuțiunile sale constau în centralizarea unor date informatice. Nu este chiar ceea ce spera să facă în acord cu aptitudinile și aspirațiile sale, și de aceea își dorește mult să găsească un angajator care să-i ofere șansa de a crea și administra website-uri.

Face deja asta la Asociația de Sprijin a Copiilor cu Handicap din România, pentru care a creat website-ul administrat tot de el https://aschfrbucuresti.ro/ , la fel ca și pagina de Facebook a organizației. Laurențiu este însă și un membru deosebit de activ al acestei fundații. Printre altele, se ocupă de strângerea de fonduri din sponsorizări, pentru asigurarea continuității activității centrului de zi înființat de asociație, centru care dispune și de un microbuz special cu care sunt transportați copiii cu dizabilități benefi-

continuare în pag. 12

„Biblia rămâne cea mai citită carte. Tu ai citit-o?”

De ce am crede că Iisus este și divin, și uman?

Woodrow Whidden

Ar putea exista vreun plan mai mare, mai cuprinzător sau mai eficient pentru salvarea ființelor umane căzute decât cel conceput și oferit în persoana Domnului Iisus Hristos?

Iată o afirmație cu adevărat uimitoare a lui Iisus: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. Dacă M-ați cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu. Și de acum încolo Îl veți cunoaște; și L-ați și văzut” (Ioan 14: 6, 7).

Este greu de imaginat cum ar fi putut Iisus să fie mai clar în afirmarea identificării Sale cu Tatăl. Dar forța acestei uluitoare afirmări a Sinelui nu părea să percuteze în mintea lui Filip: „«Doamne», I-a zis Filip, «arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns!»” Răspunsul lui Iisus este chiar mai uimitor: „De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl” (Ioan 14: 8, 9).

Ar putea exista vreun plan mai mare, mai cuprinzător sau mai eficient pentru salvarea ființelor umane căzute decât cel conceput și oferit în persoana Domnului Iisus Hristos?

A-L cunoaște pe Iisus înseamnă a-L cunoaște pe Tatăl. A studia persoana Fiului în descoperirea Sa întrupată înseamnă a vedea cea mai exactă portretizare a persoanei divine a Tatălui. Așadar, atunci când declarăm că Dumnezeu Tatăl este „nemuritor, atotputernic, atotștiutor, mai presus de toate, mereu prezent”, „infinit și dincolo de înțelegerea umană”, susținem cu fermitate că El S-a arătat în mod suprem „prin descoperirea Sa de Sine” în Persoana întrupată a Dumnezeului/Omului Iisus Hristos. Prin urmare, ceea ce Biblia dezvăluie despre Iisus cel divin este și descoperirea naturii și caracterului divin al Tatălui.

Iisus este „pentru totdeauna cu adevărat Dumnezeu”, „Fiul veșnic” și „de asemenea, cu adevărat om”. Care sunt dovezile biblice pentru afirmarea divinității depline a lui Hristos și a umanității Sale autentice? De ce este o astfel de declarație esențială pentru atingerea scopului final al marelui efort al Trinității – de a Se împăca cu rasa umană înstrăinată de păcat?

Dumnezeirea deplină a lui Hristos

Biblia prezintă în principiu trei tipuri mari de dovezi pentru a demonstra că Iisus poseda o natură inerent divină, care este aceeași cu cea a Tatălui Său: (a) Noul Testament se referă explicit la Iisus ca Dumnezeu; (b) Iisus Și-a atribuit titluri și însușiri rezervate Dumnezeului Vechiului Testament; (c) scriitorii Noului Testament Îi atribuie lui Iisus nume și titluri din Vechiul Testament care Îl vizau exclusiv Dumnezeu.

Noul Testament Îl numește explicit pe Iisus „Dumnezeu”. Evrei 1: 7, 8 spune că, în timp ce Dumnezeu Își face din vânt îngeri și din flăcări de foc slujitori, Fiului Său îi spune: „Scaunul tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag al de dreptate!” Evrei 1: 8 este doar unul dintre cele șapte pasaje noutestamentare în care cuvântul grecesc pentru Dumnezeu (*Theos*) este folosit cu referire la Iisus (celelalte șase sunt: Ioan 1: 1, 18; 20: 28; Romani 9: 5; Tit 2: 13; și 2 Petru 1: 1).

Să fim clari cu privire la ce spun scriitorii Noului Testament, în special autorul cărții Evrei, în aceste versete: ei se referă la Iisus ca „Dumnezeu”, iar în Evrei autorul interpretează Vechiul Testament folosind în dreptul lui Iisus aceeași adresare folosită inițial în cazul lui Dumnezeu, într-un psalm (45: 6) din Vechiul Testament.

Să nu credem că ne înșelăm cu privire la gramatica din Evrei 1: 8 – formularea „Dumnezeule” se află în mod clar în cazul gramatical grecesc al adresării directe (cazul vocativ). Cu alte cuvinte, scriitorii biblici îi atribuie intenționat titlul de „Dumnezeu” lui Iisus.

Iisus Se referă la Sine Însuși folosind titluri și atribute divine. Cel mai remarcabil exemplu în acest sens este Ioan 8: 58, „Iisus le-a zis: «Adevărat, adevărat vă spun că, mai înainte să se fi născut Avraam, Eu sunt»” (NTR). Iisus le spunea fariseilor că El nu este altul decât Dumnezeul exodului și a aplicat la Sine Însuși Exodul 3: 14, „Dumnezeu i-a zis lui Moise: «EU SUNT Cel ce SUNT»” (NTR).

Mai mult, în versetul 15, acest „Dumnezeu” care vorbește în Exodul 3: 14 continuă să clarifice și mai mult cine este, identificându-Se drept „Domnul, Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov”. Cu alte cuvinte, Iisus a pretins că este nu doar Dumnezeul exodului, ci și „Domnul” (Iehova) patriarhilor. Este de mirare că fariseii necredincioși „au luat pietre ca să arunce în El” (Ioan 8: 59) – pedeapsa pentru blasfemie?

O altă afirmație uluitoare, care a fost considerată și o blasfemie de către liderii evrei, se găsește în Ioan 5: 17. Contextul este acuzația de călcare a Sabatului, deoarece Iisus făcuse o minune

continuare în pag. 5

continuare din pag. 4

de vindecare în Sabat. „Dar Isus le-a răspuns: «Tatăl Meu lucrează până acum și Eu, de asemenea, lucrez»". Oponenții Săi și Ioan au înțeles clar că răspunsul lui Hristos este o pretenție de egalitate în divinitate cu Dumnezeu Tatăl: „Tocmai de aceea căutau și mai mult iudeii să-L omoare, nu numai fiindcă că dezlega ziua Sabatului, dar și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său și Se făcea astfel, deopotrivă cu Dumnezeu" (Ioan 5: 18).

Scriitorii Noului Testament se referă la Iisus folosind nume rezervate lui Dumnezeu. Evrei 1: 10-12 Îi atribuie lui Iisus titlul suprem al Vechiului Testament pentru Dumnezeu (JHWH sau Iahve). Autorul face acest lucru aplicând la Iisus forma de adresare din Psalmii 102: 25-27. Nu era neobișnuit ca scriitorii Noului Testament să facă acest lucru, dar ceea ce surprinde la această aplicație este că Psalmul 102 a fost adresat inițial „Domnului" (Iahve al) Vechiului Testament. Astfel, autorul Noului Testament arată că se simte destul de în largul lui să aplice la Iisus pasaje care au fost inițial adresate Dumnezeului lui Israel, Celui care există în Sine. Implicația puternică este că Iisus este „Domnul", Iahve (JHWH), al Vechiului Testament.

Divinitatea lui Hristos nu a compromis în niciun fel umanitatea Sa deplină ca Dumnezeu/Om întrupat. Scriptura mărturisește despre deplina umanitate a lui Hristos.

În Apocalipsa 1: 17, Iisus Se identifică pe Sine drept „Cel dintâi și Cel de pe urmă". Ioan se inspiră aici din Isaia 44: 6: „Așa vorbește Domnul, Împăratul lui Israel și Răscumpărătorul lui, Domnul oștirilor: «Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și, afară de Mine, nu este alt Dumnezeu." Ce să înțelegem din această exprimare despre care scriitorul biblic mărturisește că este a lui Iisus? Nu este oare evident că Ioan ne spune că Hristos, Marele nostru Preot, este nimeni altul decât Domnul, adică JHWH, Iahve sau Iehova din Vechiul Testament?

Hristos cel divin este pe deplin om

Pasajele cel mai des citate sunt Evrei 2: 14 („deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El Însuși a fost deopotrivă părtaș la ele") și Romani 8: 3 („trimițând, din pricina păcatului, pe Însuși Fiul Să într-o fire asemănătoare cu a păcatului"). Pe lângă aceste versete pot fi invocate numeroase alte pasaje, cum ar fi: Evrei 4: 15 („Unul Care a fost ispitit în toate felurile, ca și noi, dar fără să păcătuiască" [NTR]), Evrei 2: 17 („a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile"), Evrei 4: 15 („n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre"), Evrei 5: 2 („și el este cuprins de slăbiciune"). Apoi mai sunt Matei 4 (ispitirea lui Hristos) și Luca 1: 31-35 (Bunavestire).

Divinitatea lui Hristos nu a compromis în niciun fel umanitatea Sa deplină ca Dumnezeu/Om întrupat. Scriptura mărturisește despre deplina umanitate a lui Hristos.

Cu dovezi atât de puternice despre realitatea umanității lui Hristos și despre ispitele Sale, dezbaterea nu vizează umanitatea lui Hristos, ci lipsa de păcat. În timp ce toți afirmă că El nu a păcătuit niciodată (nici prin fapte, nici prin gând), au existat multe discuții despre interpretarea corectă a expresiei „într-o fire asemănătoare cu a păcatului" (Romani 8: 3).

Deși umanitatea lui Hristos a fost „afectată" de păcat (El a fost „slăbit"), voința Lui umană nu a fost „infectată" cu predispoziția spre rău, sau altfel spus cu „aplecarea", „înclinația", „predilecția", „tendința" de a face ceea ce era contrar voinței Tatălui Său. În timp ce El a luat asupra Sa natura noastră umană păcătoasă slăbită, totuși în El Însuși nu era nici cea mai mică urmă de păcat sau de păcătoșenie.

Implicații teologice ale divinității și umanității lui Hristos

Implicațiile divinității: Dumnezeirea deplină a lui Hristos este considerată absolut esențială pentru eficacitatea efortului Trinității de a răscumpăra omenirea păcătoasă. Aceasta implică nu doar marile merite ale morții lui Hristos pentru iertarea păcatelor, ci și lucrarea Fiului divin (prin Duhul Sfânt) pentru transformarea caracterului credincioșilor.

În primul rând, înainte ca Treimea să poată folosi rodul vieții și al morții lui Hristos pentru salvarea ființelor umane păcătoase, a fost nevoie ca oamenilor înstrăinați din cauza păcatului să le fie mai întâi dezvăluit cum este Dumnezeu cu adevărat. Și singura Ființă care putea oferi o revelație atât de captivantă a naturii divine era Însuși Dumnezeu. Aceasta a fost misiunea principală a lui Iisus, Fiul divin al lui Dumnezeu.

Misiunea Lui rămâne și astăzi aceeași descoperire de sine a iubirii divine care atinge simțurile rasei pierdute și le aduce la conștientizarea a ceea ce a făcut, face și va face Hristos pentru a produce o împăcare deplină între Dumnezeu și omenire. Și numai Cineva care este pe deplin divin ar putea produce o reprezentare autentică a ce este Dumnezeirea.

În ceea ce privește cerințele în mod real necesare pentru mântuire, în special moartea ispășitoare, numai Cineva care este egal cu Tatăl în natura divină ar fi putut face un sacrificiu care să satisfacă pe deplin dreptatea divină a lui Dumnezeu. Și numai un Hristos pe deplin divin ar fi suficient de puternic pentru a recrea ființele umane desfigurate prin refacerea asemănării cu natura divină.

Cu alte cuvinte, numai Fiul divin putea produce convertirea necesară nașterii din nou și putea produce schimbări de caracter care să reflecte asemănarea cu Dumnezeu. Pentru a rezuma, doar Fiul, care este iubirea întrupată, putea manifesta o astfel de dragoste transformatoare.

continuare în pag. 14

Să-I mulțumim tot timpul pentru...

"Un bogat a privit pe fereastră și a văzut un sărac luând ceva din gunoi și a gândit: „Mulțumesc lui Dumnezeu că nu sunt sărac."

Săracul, și-a ridicat privirea și a văzut un nebun, în zdrențe, hoinărind pe stradă și a gândit... "Mulțumesc lui Dumnezeu că nu sunt nebun."

Nebunul a privit în față și a văzut o ambulanță trecând și și-a spus lui însuși... "Mulțumesc lui Dumnezeu că nu sunt bolnav."

Între timp, un bolnav din spital a văzut o targă cu un cadavru, sub un cearșaf, trecând și și-a spus în sinea lui... "Mulțumesc lui Dumnezeu că sunt în viață."

Doar morții nu pot mulțumi pentru nimic.

De ce nu-i mulțumești astăzi lui Dumnezeu pentru toate binecuvântările și pentru darul vieții.. pentru această zi atât de frumoasă?

Ce este VIAȚA?

Pentru a înțelege mai bine ce este viața trebuie să vizitezi 3 locuri:

1. Un spital

2. O închisoare

3. Un cimitir

În Spital vei vedea că nu există nimic mai frumos decât SĂNĂTATEA.

În închisoare vei descoperi că nu există nimic mai prețios decât LIBERTATEA.

Și-n cimitir vei înțelege că viața nu are valoare. Pământul pe care calci azi va fi acoperișul tău mâine.

Tristul adevăr: Toți venim cu mâinile goale și vom pleca cu mâinile goale... ar trebui, atunci, să fim mult mai smeriți în fața lui Dumnezeu și să-I mulțumim tot timpul pentru tot ceea ce suntem și avem."

-sfârșit-

Nu vă îngrijorați

Un creștin se chinuia mereu din pricina diferitelor probleme pe care trebuia să le rezolve.

Se neliniștea neștiind ce sa facă mâine, ce să facă poimâine, ce să facă săptămâna viitoare. Iar toată grija aceasta îi sufoca sufletul, lucru ce-l făcea foarte nefericit.

Însă într-o noapte acest om a avut un vis. Mergea cu un sac în spate pe un drum ce nu se mai sfârșea.

Povara era grea și la un moment dat s-a oprit să se odihnească.

Dar când a vrut să se ridice și să-și continue drumul, a observat că era cu neputință să-și mai ridice sacul. Atunci l-a deschis să vadă ce are înăuntru. Și ce vede?

O mulțime de pachețele mici. Pe unele scria: „Acesta este pentru mâine". Pe altele: „Acesta este pentru poimâine". Iar pe unul scris: „Acesta este pentru astăzi".

Și foarte ciudat, acesta era foarte ușor.

Așadar, a lăsat toate pachețelele și a luat numai pe cel pe care scria: „Acesta este pentru astăzi". L-a luat cu multă bucurie și și-a continuat drumul.

Când s-a trezit și-a dat seama că visul său a fost o lecție, care exprima o realitate tragică. Grija pentru mâine, pentru poimâine, pentru săptămâna viitoare, pentru luna sau anul viitor, umple sufletele noastre cu stres și neliniște, care ne alungă pacea și ne fac ca greutățile vieții să nu le putem ridica.

Pentru a ne slobozi de aceste clipe de neliniște, Domnul ne-a spus acele cuvinte nemuritoare: ***„Nu vă îngrijorați dar de ziua de mîne; căci ziua de mîne se va îngrijora de ea însăș. Ajunge zilei necazul ei."*** *(Matei 6, 34).*

-sfârșit-

Mica enciclopedie de sănătate
E bine să știm

Apa – un panaceu bun la toate?

Articol prelucrat de **Mârzac Diana - Maria**
Asistent Director Fundaţia Alinare

Pornim într-o nouă călătorie, explorând o nouă temă, care se bazează pe o altă carte valoroasă cu titlul: "Puterea vindecătoare a apei", scrisă de Dr. Fereydoon Batmanghelidji, un "părinte fondator" al acestui curent științific care promovează cu argumente din experiența sa, legătura dintre multe boli și deficitul consumului de apă.

De la bun început subliniem că autorul susține importanța medicinei homeopate (bazată pe ceea ce oferă natura), ca prevenție, care ar avea un efect mai puternic și cu mai puține efecte adverse decât produsele din medicina alopată.

Încă din introducere suntem sfătuiți: "Nu tratați setea cu medicamente"!

Corpul uman este mult mai complex și așa cum spune autorul, uneori nu știe "că are nevoie de apă"!

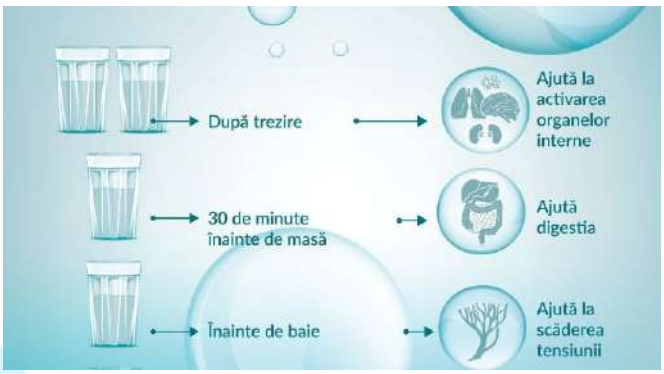

Știm că există trei elemente vitale ale organismului (mi-aș permite să spun chiar patru): apa, aerul, hrana fizică și hrana spirituală. Când unul dintre acești factori este neglijat, apar dereglări ale organismului uman.

Dr. Fereydoon susține, că "medicamentele sunt paliative [nu tratează cauza] (...) nu sunt făcute cu scopul de a vindeca bolile degenerative."

Tot el susține că setea poate duce la apariția de boli și automat apa, un element vital pentru organismul uman, poate preveni boli.

Știm ce se întâmplă în corpul nostru când nu îi oferim cantitatea de apă necesară?

Conform celor scrise de el, organismul "raționalizează" apa, dacă nu are suficientă. Creierul este o prioritate asupra tuturor celorlalte; el este alimentat primul și în detrimentul altora, dacă rezerva nu este cea necesară.

Sistemul de "alarmă" al organismului se activează oferind diferite "indicii" întocmai "cum radiatorul unei mașini scoate aburi când sistemul de răcire nu este adecvat pentru mașina care este în urcuș."

Imaginați-vă ce se întâmplă când nu dai organismului apa de care are nevoie și o înlocuiești cu alte lichide precum cafea, alcool, sau ceai negru! Imaginați-vă ce efect are asupra copiilor care sunt obișnuiți de mici să nu consume suficientă apă și să primească în schimb băuturi carbogazoase, iar unii dintre ei băuturi energizante! Apetitul pentru apă devine din ce în ce mai scăzut!

Unele dintre semnalele de alarmă cele mai complexe sunt cele de deshidratare, uneori confundate sau puse pe seama unor boli necunoscute.

"Diversele semnale produse de acești distribuitori ai apei sunt indicatori ai setei într-o anumită zonă a corpului și a lipsei de apă din întregul organism..."

Știați că organismul nostru este compus din 25% substanțe solide (care se dizolvă) și 75% apă (solvent- substanță care dizolvă)?

Eroarea făcută în medicină- spune autorul - este proiectarea modelului folosit în chimie unde apa din tuburi era doar pentru transportarea si dizolvarea anumitor substanțe. În schimb procesul existent în organism este mult mai complex decât atât.

Luând în calcul complexitatea funcției apei în organism, nu mai putem fi de acord cu anumite răspunsuri pentru anumite boli, unde se consideră a fi necesară luarea în considerare a obișnuinței cu boala! Nu am fost creați să funcționăm pe avarie și să încasăm boli precum hipertensiune arterială, ulcer peptic, hipercolesterolemia, exces ponderal, asmul bronșic și alergiile, diabet zaharat și altele.

Deshidratarea – care reprezintă deficitul de apă din corp, este anunțat de "gura uscată" însă acesta deja este un semnal final exterior înainte ca să se instaleze deshidratarea extremă.

Știați că pentru a facilita mestecarea bolului alimentar și trimiterea lui mai departe către

continuare în pag. 8

continuare din pag. 7

"bucătăria" organismului prin înghițire este nevoie de apă, prin fenomenul de salivă?

Autorul cărții susține că "deshidratarea cronică" este "un generator de boli", iar o soluție ar fi suplimentarea cu apă, întocmai cum suplimentăm organismul cu vitamine, atunci când există un deficit.

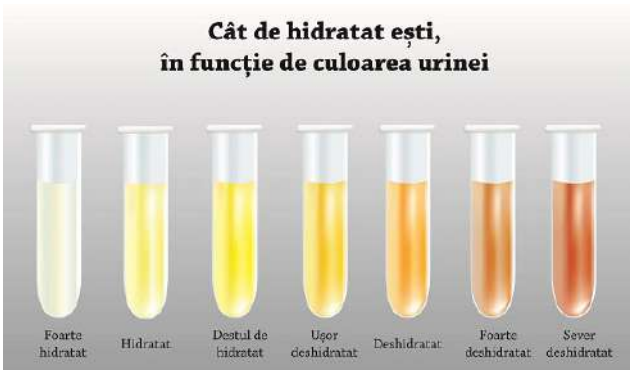

Dar pe lângă proprietatea de transportor, și dizolvant al substanțelor solide, ce ar mai putea face apa în organism?

"Apa are un rol hidrolitic bine determinat, esențial, în toate aspectele metabolismului organismului uman – *reacții chimice dependente de apă...*"

Apa poate genera *energie hidroelectrică*, care sunt folosite în transmisia datelor neuronale.

Apa formează "o structură și o formă particulară care par să fie utilizate ca material adeziv, de legătură în arhitectura celulei... Această proprietate a apei face posibil ca viața să se regenereze pe linia ADN ..."

Mai sunt și alte proprietăți pe care dacă veți citi cartea, le veți afla!

Care sunt oare simptomele care ne "vorbesc" despre lipsa de apă din organism?

Știați că durerea poate fi un simptom al deshidratării, existent în diferite boli precum "durerea dispeptică..., durerea din colită,.... durerea din falsa apendicită, ...hernia hiatală, ...durerea di artrita reumatoidă,... durerea de spate,... durerea cervicală,...durerea anginoasă,...durerile de cap, ... ?

Știați că depresia și stresul, oboseala cronică pot fi simptome ale deshidratării?

Cum se întâmplă toate aceste lucruri și mai ales cum se pot evita?

Vă las aici doar unul dintre cele 6 tratamente simple existente în carte: "corpul nostru are nevoie de minim 6-8 pahare de 250 ml de apă în fiecare zi... Cele mai potrivite momente pentru a bea apa ...sunt: un pahar cu apă cu jumătate de oră înainte de masă - înainte de masa dimineață, prânz și cină - și o cantitate similară la două ore și jumătate după fiecare masă. Aceasta este cantitatea minimă de apă de care are nevoie corpul nostru. Pentru a nu ne lipsi corpul de ceea ce are nevoie, cel puțin încă 2 pahare de apă ar trebui băute în preajma meselor principale sau înainte de a merge la culcare... O regulă empirică ar fi ca pentru fiecare kilogram al greutății corporale să se bea circa 30 ml de apă pe zi...O metodă bună care ne ajută să ne dăm seama de nevoile de apă ale organismului nostru este culoarea urinei." De la urină incoloră la portocaliu închis, este semnalul care face distincția între corp bine hidratat și deshidratat.

Suntem îndemnați la prevenție, la autoeducare, folosind ceea ce avem cel mai la îndemână: apa, pentru eliminarea anumitor riscuri de boli! Este clar că bolile sunt un complex de factori, însă eliminând unul cum ar fi deshidratarea s-ar putea să fie mai ușor de eliminat și altele!

Vă doresc hidratare corespunzătoare și zile cu sănătate!

Înainte de încheiere, lăsăm spre delectare o rețetă de lapte natural obținut din plante, care să fie utilizat ca aliment, nu ca lichid înlocuitor al apei, și care are rol de a fi de ajutor pentru întărirea organismului.

Lapte de migdale

Ingrediente: 150 gr semințe de migdale, 1 l apă plată, un varf de vanilie (optional), un varf de sare, 1/2 varf de turmeric, 2 curmale

Mod de pregătire: Toate ingredientele sunt hidratate (muiate în apă măcar câteva ore până la 8 ore). Introduceți în blender toate ingredientele menționate mai sus, până se transformă într-un lapte cremos și delicios!

Cu pulpa rămasă puteți prepara o multitudine de bunătățuri: bază pentru blat de prăjituri sau compoziție, sau brânză vegană!

Poftă bună și o primăvară cu mai multă sănătate și hidratare!

Bibliografie

Dr. Fereydoon Batmanghelidji. Puterea apei vindecătoare (2013). București, Editura All

Dolce Far Verde, 5 variante de lapte vegetal (2021). https://dolcefarverde.ro/lapte-vegetal-5-variante/

Imagine preluată de pe site-ul: https://www.paradisulverde.com/blog/wp-content/uploads/2018/10/Proprietati-Lapte-de-migdale1-min.jpg

-sfârșit-

20, 20, 13

LUCIAN ALDEA - președinte
Asociația „Ridică-te și umblă”

Revista „Împreună” aniversează 20 de ani de existență. La începutul lunii martie 2003, Aurel Burcea își împlinea visul de a înființa o revistă destinată persoanelor cu dizabilități. În primul număr al revistei se mai făcea un anunț: o nouă emisiune la Radio Vocea Speranței, „Nu ești singur!” – realizată de Dana Bordeianu – avea să își înceapă emisia la finalul lunii martie 2003. Se pornea pe un drum pe care nimeni nu bănuia cât de departe se va ajunge. Într-adevăr, până acum au trecut 20 de ani caracterizați de perseverența celor doi inițiatori care merită toată aprecierea. Și nu doar atât, persoanele cu dizabilități strânse de cele două demersuri au simțit nevoia de a se întâlni și fizic, astfel că, în urmă cu 13 ani, pe 18 aprilie 2010 a avut loc prima întâlnire, sub conducerea și organizarea maestrului George Uba. Asocierea aceasta avea să-și primească numele imperativ „Ridică-te și umblă!”, urmând o perioadă bogată de activități care a adus un plus în viața persoanelor cu dizabilități. De aceea, avem bucuria de a vă invita la tripla sărbătoare care va avea loc duminică, 30 aprilie 2023 în sala Bisericii Adventiste „Tei”, str. Scheiul de Jos, nr. 25, începând cu orele 13:00.

Vom privi anii de început din perspectiva mai amplă a prezentului. Pe lângă obstacolele inevitabile, probabil vom afla momentele grele în care se putea renunța.

Vom vedea cum ceea ce este frumos se obține cu trudă. Efortul și perseverența fiind caracteristici definitorii de care avem mare nevoie pentru a obține succesul.

Ne vom inspira din motivația inițiatorilor de a continua. Cu siguranță că pasiunea de a ajuta semenii în nevoie, dragostea de oameni, fețele recunoscătoare ale beneficiarilor au constituit motivație de a merge mai departe.

Vor fi mărturii legate de plusul adus în viața plină de provocări ale persoanelor cu dizabilități, dar și a însoțitorilor rutinați și obosiți care aveau nevoie de o înviorare.

Vom cunoaște o parte dintre susținătorii care au empatizat cu cauza.

Vom descoperi de ce este un privilegiu de a fi voluntar „Ridică-te și umblă!”.

Vom simți climatul de familie conturat de la prima întâlnire.

Versurile unui imn creștin conțin o întrebare bună și un răspuns pe măsură:

„De unde ai așa curaj,
Să speri, să lupți, să nu te lași?
Iar el mi-a spus: Nădejdea mea-i
Hristos și biruința Sa!”

Nimic nu ne poate inspira și motiva atât de bine precum viața și sacrificiul Domnului Iisus Christos. Scopul Său este ca eu să am un scop. S-a sacrificat cu scopul de a ne reda un sens vieții noastre. Astfel că, și suferința și dizabilitatea au primit un sens pe care trebuie să îl afle fiecare în dreptul său. Odată ce omul suferind observă că nimic nu este întâmplător și că există un scop temeinic în durerea sa, necazul va fi purtat mai ușor.

Nimeni nu a oferit persoanei cu dizabilități vindecarea totală, așa cum a făcut și va face Christos. El este autorul expresiei „Ridică-te și umblă!” și vrem ca imperativul lui să fie o amprentă pe viața fiecărui aparținător al familiei noastre.

-va urma-

ÎNĂLȚAREA

Prin Duhul Sfânt, Isus porunci a dat
la ucenici la cer când S-a-nălțat
S-a arătat lor viu și-Adevărat
despre ce-au de făcut i-a învățat:

-De Ierusalim, nu vă-ndepărtați
până făgăduința Mea nu căpătați.
Căci cu Duhul Sfânt veți fi botezați
îmi veți fi martori între-ai voștri frați!

Și spunându-le acestea, S-a-nălțat la cer,
iar un nor L-a ascuns de ochii lor.
Doi bărbați în alb atunci s-au arătat
și vorbind în fața lor au stat:

-De ce stați și spre cer vă uitați?
că S-a-nălțat la cer nu vă mirați....
cum ați văzut plecând El dintre voi
Se va-ntoarce iarăși în ziua de-apoi!

Maricica Cristea
Din vol.
„Din valurile lumii"

SUFERINȚA...

Suferință floare de mărgăritar.
Tu ne ajuți ca să ne pocăim.
De apăsarea ce în suflet o simțim.

Suferința-i grea și cam încet se duce.
Pentru cei ce s-au plecat sub cruce.
Ea nu se lasă ușor alungată.
Chiar și de la cei cu viața curată.

Ileana
Craiova

DRAGOSTEA LUI DUMNEZEU A FOST TURNATĂ ÎN INIMILE NOASTRE PRIN DUHUL SFÂNT.

Isus pe cruce ai murit
La Tine vin și eu smerit
Iartă-mi toată vina mea
Prin jertfa Ta la Golgota.

Schimbă-mi toată viața mea
Prin jertfa Ta la Golgota
Schimbă-mi toată viața mea
Prin Duhul Sfânt spre slava Ta.

Isus pe cruce ai murit
Prin jertfa Ta noi biruim
Isus pe cruce ai murit
Prin jertfa Ta sunt neprihănit. Amin

Cidem Narcis Brăslașu
Constanța
Din vol.
„Elegia unui om"

DUMNEZEU NEMĂRGINIT!

Dumnezeu nemărginit,
Este vrednic de iubit,
Și ne cheamă să venim,
Să ne ierte e dispus,
Chiar dac-am păcătuit!

Dumnezeu nemărginit,
Nu-i ca omul arțăgos,
Ne primește cu mult drag,
Prin Domnul Isus Hristos!

Dumnezeu nemărginit,
Este bun, și iubitor,
Ne-a șters, și vinovăția,
Al nostru Mântuitor!

Dumnezeu nemărginit,
Când pe om l-a plămădit,
EL viață i-a dăruit,
L-a și binecuvântat,
Să trăiască fericit!

Dumnezeu nemărginit,
E milos, și drept, și sfânt,
El conduce universul,
Și ce mișcă pe pământ!

Dumnezeu nemărginit,
De om e disprețuit,
Dar Isus S-a răstignit,
Cu iubire a mântuit,
Sufletul ce L-a primit!

Dumnezeu nemărginit,
Altă viață a pregătit,
Prin Isus Mântuitorul,
Fără moarte și durere,
Ca să fie-n veci slăvit! Amin!

Crețu Vasile
Botoșani

ISUS E PĂSTORUL MEU

M-a iertat, m-a mântuit
Cu mine e necontenit
Cât de mult El m-a iubit
Bunul meu Păstor
M-a salvat de la cel rău
Și pe veci eu sunt al Său
Îi mulțumesc de Harul Său
Viața veșnică mi-a dat
Prin moartea Lui la Golgota
Îi mulțumesc lui Dumnezeu
Că L-a înviat pe Fiul Sau
Și ne-a înviat și pe noi
Să-I slujim lui Dumnezeu. Amin!

Perciu Elena - Craiova
„Trandafirul smuls de lume
Răsădit de Dumnezeu"

TU DRAGA MEA COPILĂRIE

Tu draga mea copilărie,
Ai fost chiar de mărturie,
Că întru o joacă a inimii,
Când suflai în păpădii,
Lumea papădiei iată,
Se împărțea ca nestemată,
La simplitatea excelată,
La seninătatea contemplată.
Vroiai râsete pe-atunci.,
Alergai cu dor prin lunci
Trișai cu zâmbete în scenă,
Scriai dulcele în venă,
Dar acum ca ins matur,
De amintiri de fel mahmur,
Rog ca timpul nestemată,
Să aducă încă-odată,
Fericirea ei dintâi ,
Să o pun dor căpătâi,
Și cu plin de drag de stele,
Ubicuurile mele,
Le tot storc ca un zănatic,
De vreun suflu antipatic,
Și să pun ca fulgi în pernă,
Sau să le arborez în bernă,
Tot ce a fost pe atunci frumos,
Tot misterul pântecos,
Ca lumină în spirit voios.
Ca splendoare, fermecare,
Quintesență întru neuitare.
Suflete cu drag de vise,
Copilăriile sunt precise,
Să fie drapel pentru maturi,
Spirit serafic între haruri,
Deci prețuiți-le-n visări,
Ancorați-le în permutări,
Într-un port plin de speranțe,
Întru marile arogante,
Curând va veni o zi,
Întru dragul inimii,
Când vom fi în zori de zi,
Nemuritori și iar copii,
Și cu dulcele visat,
Dar acum înnaripat
Ne vom liniști în vise,
C-au sosit fericiri promise,
Liniștirile sortite ca mise,
Pline de marile dichisuri,
Fără de amaruri, compromisuri,
Doar accidente de paradisiac,
Pline de farmece de hac.

Diaconu Liviu Aurel
Dumbrăvești - Prahova

Talentul... nu cunoaște handicap!

...ȘI ATUNCI ...S-A FĂCUT LINIȘTE...

Pillat din Pont neliniștit de mulțimea apăsată de
taxe și griji pentru ziua de mâine...
Dorind liniște a apelat la Zeul mediocrității să
găsească soluția salvatoare pentru a ameți oamenii.
...Trompete, urale (înregistrate), publicitate grotească...
Atenție cetățeni: Astăzi, Pillat din Pont, (aplauze),
va deschide Academia școlii primare (clasele I – IV)
pentru arici. După absolvire, (maxim 6 luni),
toți aricii vor primi diplome care să ateste calitatea
de Elefanți (până la pensie).
După ceremonie, pentru mulțime, (e necesar),
- (metoda nemuritoare): -
mâncare (gratis), relaxare, baxuri cu bere, creioane, pixuri
colorate.
De mâine, gata cu veselia, trecem la tăiat copaci,
pentru o nouă CRUCE.
Dacă? Se Întoarce? Să-L răstignim, Eficient, acum,
- să nu ne mai încurce! -
Plata pentru devotamentul mutimii? Se rezolvă!
Mult, Mult, peste arginți 30!
S-au aprobat deja fondurile, (încă de ieri), majorate.
... Curând, altă petrecere, pentru mulțime...
Trăiască Pillat din Pont...
... Că ne dă... puțin, ...dar ne dă... Ura!

P.S Mai rău să nu fie?!??

Nicu Popcov
București

„MOARE DUPĂ MINE!"

Pe o bancă nu prea mică dintr-un parc bătrân și vechi,
Moș Costică și moș Rică, renumiți pensionari,
Moțăiau cu nonșalanță pe sub proprii ochelari
Și visau fără speranță că n-au dopuri în urechi.
Brusc deodată, bătrânește și băbește la pachet,
Moș Costică se trezește și tresare ca la bloc
Și observă cu mirare o domniță sexy foc
Ce trecea din întâmplare pe-o alee get-beget.
Fericit la bibilică până-n dinți și până-n gât,
Îl trezește și pe Rică repede și imediat,
Îi dă două pe chelie ca să pară relaxat
Și apoi, cu bucurie, îl întreabă hotărât:
-Băi, moș Rică, da-ți-ar gaia niște palme arhipline,
O vezi tu pe tipa aia super-mega-sexy foc?
-Evident! răspunde Rică fără strop de echivoc.
- Fii atent aici, nenică: tipa moare după mine!
-Fugi te plimbă, măi, Costică! Zău pe bune, cum așa?
Se prea miră moș nea Rică trei minute și ceva.
-Așa simplu, ca la țară! Ce te miri așa lulea?
Doar n-oi vrea cumva să moară tocmai înaintea mea!

Petrache Florian
Puchenii Mari - Prahova

LITERE FĂRĂ DE MOARTE

Așa cum ești, te verși în mine
și devenim un cerc de jar
ce trece pe sub aripa de ape,
scrijelind un nume în calendar.

În toată izbăvirea noastră
sângele ni s-a făcut inele,
ca o taină în poala nopții,
ce scrie un testament de stele.

Și ochii care-s plini de vise
vor leagăn din lumină caldă,
să facă lacrimile fluturi-
pecete pusă pe-o baladă.

Noi, carte despre care se va spune
că timpul nu a trecut prin ea,
fiind litere fără de moarte:
la Dumnezeu în palme vor cădea...

Magdalena Dorina Suciu

CU TINE

Cu Tine Doamne, eu îmi trec durerea,
căci Doamne! Tu îmi ești mângâierea.
Cu Tine merg, înspre mai bine,
Pe drumul vieții, prin suspine,
Căci Tu, îngrijești de sufletul meu,
și nu mă părăsești, nicicând la greu.

Îți mulțumesc o Doamne Sfânt.
căci mă ocrotești pe pământ.
Mulți suferit-au din născare,
prin Fiul Tău, le-ai dat, vindecare.
Prin El, ne-ai dat o pildă dreaptă,
bună de urmat în viață.

El ne e adevăr, speranță,
El ne e iubire pe față.
Cum să nu-i dăm Lui mărire!
Când pentru noi, S-a jertfit,
sus pe cruce, răstignit.

Cum să nu ne închinăm!
și cu drag să-L adorăm.
Cu Tine Doamne vreau să trăiesc
În ajutorul Tău nădăjduiesc
Cu Tine trec orice ispită
Tu îmi ești pace, adevăr, aripă.
Amin

Stănilă Marius
Din volumul:
„Iubirea adevărată"

TOTUL E BINE

Spui mereu că-ți este bine
deși lacrima de cleștar
O ascunzi sub gene
Că-i plină de amar

Zâmbeşti printre lacrimi
Doar viața e un dar
Povara grea de patimi
Ce nu încape pe cântar

Te crezi o luptătoare
Când neputința te-a învins
Renaşti ca şi o floare
Sub jugul vieții prins

Spui încă că ai putere
Să mergi spre biruință sus
Cu vrere fără vrere
Porți crucea ce ai de dus

Prin ploaie sau furtună
Călătorești prin timp mereu
Ținteşti stingher spre o lume bună
Călăuzită doar de Dumnezeu.

Începi ziua cu o șoaptă
Spui încă o rugăciune
Nu schimbi a vieții soartă
Când ai şi zile mai bune!

Vali Fencea
Ciutelec - Bihor

Talentul...

(Creația ta)

continuare din pag. 3

ciari ai serviciilor sociale oferite de fundație.

De asemenea, Laurențiu Pârvulescu este și un militant activ pentru drepturile persoanelor cu dizabilități din România.

„Am convingerea și îndemn persoanele cu dizabilități să iasă din autoizolare și să devină o prezență firească în cotidian. Sunt foarte puțini copii și tineri cu nevoi speciale care ies din casă, care au viață socială, pentru că se simt respinși, dar eu cred că tocmai această autoizolare contribuie la nedorita percepție pe care trebuie să o schimbăm. Din punctul meu de vedere, ar trebui să existe un program național dedicat integrării persoanelor cu dizabilități. Cei de la guvernare ar trebui să aibă în vedere că ne reprezintă și pe noi, că și votul nostru contează”, ne-a declarat el.

De altfel, mai multe dintre afirmațiile lui Laurențiu dovedesc implicarea lui în ceea ce am putea numi cauza persoanelor cu dizabilitaăți din România.

Astfel, în opinia sa: *„Centrele de tip respiro sunt extrem de necesare. Dacă se întamplă ceva cu unul dintre părinții mult prea solicitați în postura lor de îngrijitori permanenți, persoana cu dizabilități trebuie sa aibă la dispoziție un loc de refugiu în care să fie în siguranță și unde, socializând, să treacă mai ușor peste acele momente. Am trimis o cerere la Primăria Sectorului 3, prin care am solicitat înființarea unui centru respiro în zonă. După mai mult de o lună, n-am primit niciun răspuns, măcar că există obligația legală a unei reacții oficiale. Neoficial, au lăsat de înțeles că nu au banii necesari. De aceea, suntem nevoiți să căutăm permanent sponsori. Eu fac asta din 2020, după ce am fost la n întâlniri în care autoritățile s-au întrecut în a promite marea cu sarea”.*

La rândul său, Laurențiu Pârvulescu are convingerea că actuala indemnizație de handicap este inacceptabil de mică.

„Valoarea și puterea de cumpărare a indemnizației de handicap sunt un obstacol practic de netrecut pentru persoanele cu dizabilități care își doresc să întemeieze familii. Îmi doresc mult să am o familie, și acesta este unul dintre obiectivele mele. Să presupunem că perechea mea ar fi studentă, ajutată și ea de stat cu acea indemnizație cât se poate de mică. Nu pot să nu mă întreb cum ne-am putea descurca? Și nu de un răspuns cinic de genul – așteptați și voi până termină facultatea și reușește și ea să se angajeze – ar fi nevoie, ci de măsuri de sprijin real”, a mai afirmat Laurențiu.

În cadrul discuției, interlocutorul nostru s-a mai declarat nemulțumit și de insuficiența finanțării acordate de Casa Națională de Asigurări de Sănătate pentru achiziționarea de scaune rulante, considerând că suma de 860 de lei, acordată o dată la trei ani, este insuficientă chiar și pentru cumpărarea unui scaun care să reziste utilizării permanente, de-a lungul unei perioade atât de lungi.

Cât despre cumpărarea unui scaun electric, atât de util, aceasta rămane în România doar o nevoie neîmplinită, pentru că aici statul subvenționează cu generozitate doar achiziționarea de automobile electrice pentru persoane fără dizabilități și cu suficientă dare de mană, încât să-și cumpere un asemenea bun de lux.

„Înainte de 2015, am fost în situația de a nu mai putea ajunge la birou, pentru că se defectase scaunul rulant și mai aveam de așteptat până la implinirea termenului de acordare a sumei pentru cumpărarea altuia nou. Era intens solicitat și pentru că în Bucuresti, stăm execrabil la capitolul accesibilizarea mediului urbanistic pentru cei aflați în situația mea. Trebuie sa urcăm și să coborâm borduri. Paradoxal, chiar și ce s-a făcut pentru accesibilizare este adesea inutil din cauza atitudinii. De exemplu, s-au cumpărat autobuze noi cu rampă pentru urcarea cu scaunul rulant. Degeaba s-au cheltuit bani pentru această dotare, dacă șoferii refuză să o coboare și ne inchid ușile în nas. Am scris sesizări la Societatea de Transport Public, dar degeaba. Dacă șoferul de autobuz sau de taxi care ne refuză categoric este incapabil de empatie, dacă nu vrea să aparțină lumii civilizate, atunci trebuie să facem ceva ca să schimbăm asta, dar avem nevoie de sprijinul autorităților”, afirmă Laurențiu.

Lecția de viață a lui Laurențiu dovedește cât de incorectă și de nedreaptă este prejudecata, conform căreia persoanele cu dizabilități se complac în a reprezenta o sarcină suplimentară pentru societate. În realitate, cele mai multe persoane aflate în stuații similare cu a lui își doresc să fie acceptate și integrate ca membri cu îndatoriri, dar și cu drepturi egale, pentru a contribui la mai binele societății.

Și pe Laurențiu Pârvulescu l-am cunoscut la dezbaterea din cadrul Ability CLUB, organizată de către Consiliul Național al Dizabilității din România, în parteneriat cu Asociația Abilty Hub, joi, 29 septembrie, 2022. De mai bine de cinci ani, Ability Hub (abilityhub.ro) este unicul partener al Consiliului Național al Dizabilității din România și se ocupă de integrarea persoanelor cu dizabilități pe piața muncii. Specialiștii în domeniul recrutării de la Ability Hub și-au propus să îndeplinească și visul lui Laurențiu de a lucra în cadrul unei companii care realizează website-uri.

Proiectul *Ability CLUB* a fost elaborat, împreună cu grupul de experți ai Ability Hub, cu scopul de a asigura beneficiarilor acestuia sentimentul de apartenență la un grup, de acceptare, de atenție și de sprijin din partea celorlalți membri.

-sfârșit-

Sursa: https://jurnal-social.ro/laurentiu-parvulescu-demonstreaza-ca-optimismul-poate-aduce-normalitate-in-viata-unei-persoane-cu-dizabilitati/

Preluat cu permisiune

Ionel Trașă
Peretu – Teleorman

Noi suntem supuşi la încercări în lumea aceasta, ca să dovedim că suntem pregătiţi pentru viaţa viitoare. Nimeni nu va putea intra în cer cu un caracter mânjit de murdăria josnică a egoismului. De aceea, Dumnezeu ne încearcă aici, încredinţându-ne bunuri vremelnice, pentru ca felul în care le folosim să arate dacă ni se pot încredinţa sau nu bogăţiile veşnice.

Potropopu Ion
Comoara – Teleorman

„Dacă, în providenţa lui Dumnezeu, suntem chemaţi să îndurăm încercări, ar trebui să ne acceptăm crucea şi să bem cupa amară, aducându-ne aminte că există o mână de Tată care ne-o ţine la buze. Oare, nu putem crede că El ne va da tot ce este spre binele nostru!"

Să ne încredem în El, şi în lumina zilei, şi atunci când este întuneric. Ştim că Dumnezeu nu rămâne niciodată dator, iar mâna Lui este foarte mare. Ştiţi întâmplarea aceea cu copilul care i-a cerut unui nene să bage el mâna în borcan şi să-i dea bomboane, pentru că nenea are mâna mai mare! Aşa e cu Dumnezeu. Când faci ceva în Numele Lui, vine şi vremea când El bagă mâna în borcan şi îţi dă ce oamenii nu pot oferi niciodată, atât aici cât şi în veşnicii. Amin!

Carp Lucian
Bucureşti

Viaţa nu este doar bucurie şi plăcere, ci înseamnă şi lecţii învăţate în urma experienţelor dureroase. Conştientizează că ai trecut prin toate până acum şi la fel vei face şi de acum încolo. Pentru că unde este frică este şi curaj, unde există greutăţi există şi puterea de a le depăşi, unde ceva se încheie începe altceva. Mergi cu încredere înainte! Înainte să distrugi, construieşte. Înainte să critici, creează. Înainte să urăşti, iubeşte. Înainte să te cerţi, înţelege. Înainte să te enervezi, acceptă. Înainte să judeci, observă. Înainte să condamni, iartă. Înainte să fii răutăcios, fii binevoitor. Înainte să te temi, îndrăzneşte. Înainte să fii lacom, dăruieşte. Înainte să fii frustrat, acţionează. Înainte să fii invidios, iubeşte-te.

Berbecanu Marian
Peretu – Teleorman

Oricând şi în orice loc, în toate întristările şi în toate necazurile, când împrejurările sunt întunecoase şi viitorul plin de tulburări, iar noi ne simţim fără putere şi singuri, Mângâietorul va fi trimis ca răspuns la rugăciunea credinţei. Împrejurările ne pot despărţi de orice prieten pământesc; dar nici împrejurarea, nici depărtarea nu ne pot despărţi de Mângâietorul ceresc. Oriunde am fi, oriunde am merge, El Se află totdeauna la dreapta noastră ca să ne sprijine, să ne ajute, să ne ridice şi să ne îmbărbăteze. HLL 669.4

Andreescu Haralambie
Pucioasa – Maluri, Dâmbovița

***Cea mai mare ispită e să fii DOAR ASCULTĂTOR al Cuvântului lui Dumnezeu! Ne înşelăm singuri dacă rămânem doar la stadiul acesta. Ne păcălim singuri, putem păcăli și pe alții, putem păcăli lumea întreagă, dar NU PUTEM SĂ-L PĂCĂLIM PE DUMNEZEU! Iacov ne spune să nu fim DOAR ACULTĂTORI ci și ÎMPLINITORI AI CUVÂNTULUI SĂU. Ne uităm noi în OGLINDA CUVÂNTULUI SFÂNT pentru a ne vedea adevărata imagine pe care o avem? Suntem dispuși să admitem realitatea și să ne transformăm așa cum cer standardele Sfinte? Sau "spargem" OGLINDA care ne arată deformările noastre... și căutăm o alta care să ne arate că suntem frumoși, curați, buni dar FALȘI... Sau, dacă nu o spargem, când ne luăm fața de la ce NE ARATĂ, uităm și revenim la ale noastre... Sau căutăm o OGLINDĂ care să ne arate în locul feței noastre, fețele pline de defecte ale confraților noștrii...*

Dinescu Emilia
Valea Stânii – Argeș

***O INIMĂ MULȚUMITĂ – Proverbe 15,15.16. ...Într-un sat, între mulți necredincioși, trăia un om cu frică de Dumnezeu! Timpurile erau grele și oamenii se frământau și văitau mereu. Numai omul nostru era liniștit mereu și își îndeplinea treburile zilnice. Într-o zi, unul dintre săteni l-a întrebat: „Cum poți fi așa de liniștit?" Creștinul a răspuns: „În fiecare dimineață, înainte să plec la lucru, privesc în trei părți: - întâi mă uit în sus spre Dumnezeu și mă rog Lui; - apoi privesc spre pământ ca să-mi aduc aminte cât de trecător sunt; - pe urmă privesc în jur și văd că sunt alții mai necăjiți și mai săraci decât mine... Și așa pornesc la muncă ușurat și încurajat..." ...Orice om care nu-L are pe Isus Hristos ca Domn, Mântuitor și Păstor al sufletului său, trăiește mereu cu teama zilei de mâine. Viața unui astfel de om este ca o corabie fără cârmaci! De aceea Mântuitorul ne cheamă prin Cuvântul Evangheliei: „VENIȚI LA MINE TOȚI CEI TRUDIȚI ȘI ÎMPOVĂRAȚI, ȘI EU VĂ VOI DA ODIHNĂ!" ...Toți cei care au acceptat prin credință mântuirea Sa, SUNT OAMENI FERICIȚI, MULȚUMIȚI ȘI CU O NĂDEJDE ÎN VIITOR! Domnul să-ți ajute să ai această siguranță și liniște aici dar și în veșnicii, Amin.*

(Nota redacției: Mă întristează faptul că o asemenea rubrică deosebită tinde să dispară din cauza neimplicării voastre, a celor ce citiți această revistă. Mirarea mea rămâne: oare din cei peste 3.000 de primitori ai revistei, nu se mai găsesc câțiva care să trimită gânduri – proprii sau citite – care să transmită un mesaj de încredere, speranță, optimism… Eu continui să cred că da. Aștept!)

continuare din pag. 5

Implicațiile umanității: Ce anume din umanitatea deplină a lui Iisus conferă eficacitate mântuitoare vieții, morții și mijlocirii Sale? Descoperirea de Sine a lui Dumnezeu trebuia îmbrăcată în umanitate, pentru că altfel prezența nemijlocită a divinității ar fi distrus oamenii păcătoși. Astfel, Hristos „și-a îmbrăcat natura divină cu hainele omenirii și a demonstrat în fața universului ceresc, înaintea lumilor necăzute și înaintea lumii căzute cât de mult iubește Dumnezeu familia omenirii". (1)

Iubirea lui Dumnezeu a fost astfel manifestată în următoarele moduri:

În primul rând, punctul culminant al iubirii divine a fost vizibil la Calvar. Deoarece divinitatea nu poate muri (1 Timotei 6: 16), a fost absolut necesar ca Hristos să preia natura umană pentru a Se putea oferi pe Sine, prin moarte, ca jertfă pentru păcat. Această combinație unică de divinitate și umanitate a stat la baza celei mai puternice jertfe pentru păcat: deși divinitatea Lui nu a murit literalmente, ea a consimțit la moartea Lui umană la fiecare pas. Prin urmare, creștinii pot mărturisi cu adevărat că, într-un sens cu totul special, „Dumnezeu a murit". Moartea sacrificială a Omului a primit valoare divină datorită consimțământului constant al divinității Sale.

În al doilea rând, umanitatea lui Hristos a fost absolut esențială pentru lucrarea Sa ca exemplu (model) pentru omenire. Deoarece Dumnezeu nu poate fi ispitit (Iacov 1: 13), Iisus a trebuit să devină om pentru a experimenta ispita și pentru a ne oferi exemplul efectiv al propriei Sale victorii asupra vicleniei și înșelăciunilor dușmanului nostru.

Avem de-a face cu două puncte-cheie: (1) Ispitele lui Iisus au fost la fel de reale ca umanitatea Sa (adică a existat în mod real posibilitatea ca El să cedeze ispitelor) și (2) problema-cheie în toate ispitele Sale a fost dacă El Se va baza pe divinitatea Sa sau Se va încrede numai în puterea oferită de Tatăl Său. Puterea Sa divină inerentă a făcut mult mai dificil de rezistat tentației de a se baza exclusiv pe sine (esența oricărei ispite).

În al treilea rând, puritatea naturii Sale umane și ascultarea perfectă (caracterul Său) au fost esențiale pentru eficacitatea jertfei Sale ispășitoare. O urmă de păcat L-ar fi descalificat din postura de obiect înlocuitor în jertfa pentru ispășirea noastră, a oamenilor.

În al patrulea rând, unirea profundă dintre umanitatea Sa victorioasă și divinitatea Sa care se jertfește pe sine L-a calificat într-un mod unic pentru a fi „singurul mijlocitor între Dumnezeu și oameni" (1 Timotei 2: 5). Doar cineva care este pe deplin uman ar putea acorda ajutor empatic omenirii căzute și numai Cineva care este pe deplin Dumnezeu ar putea sta în fața Tatălui ca Avocatul nostru victorios.

În rolul Său de Avocat și Mare-Preot al nostru divin/uman în cer, Hristos a imortalizat pentru totdeauna Calvarul ca pledoarie eficientă a iubirii răscumpărătoare pentru rasa umană condamnată. Ar putea exista o manifestare mai mare a iubirii decât cea personificată în Hristos, marele nostru Înlocuitor și Garant în fața Tatălui? Și ar putea exista vreun plan mai mare, mai cuprinzător sau mai eficient pentru salvarea ființelor umane căzute decât cel conceput și oferit în persoana Domnului Iisus Hristos?

-sfârșit-

Sursa: https://semneletimpului.ro/religie/teologie/iisus/de-ce-am-crede-ca-iisus-hristos-este-si-divin-si-uman.html

Preluat cu permisiune

Editorial Editorial Editorial Editorial Editorial

continuare din pag. 2

(Cine dorește să se convingă că toate acestea sunt lucrarea Lui, îl rog să citească toate editorialele scrise de mine în revistele apărute în luna martie a fiecărui an).

De fapt, atunci când am dorit și m-am rugat pentru ca să existe un material tipărit cu informații utile, nici nu mă gândeam la o revistă, ci eram mulțumit și cu existența unei simple broșuri, așa cum de altfel a și apărut primul număr. Numai că bunul Dumnezeu ne îndeamnă să nu disprețuim începuturile slabe (Zaharia 4: 10 p.p.) și ne făgăduiește că El poate și dorește să facă mai mult decât cerem sau gândim noi (Efeseni 3: 20).

În plus, locuind la țară, ani de zile am tânjit și însetat după părtășie, comunicare, informare…, așa că vă dați seama ce bucurie si ce satisfacție mare am avut și am de fiecare dată când un nou număr deosebit, cu articole deosebite, scrise de oameni deosebiți, „vede" lumina zilei și ajunge în mâna voastră, în mâna a aproape 3.400 de „prieteni de suferință".

Suma de bani necesară acestei lucrări deja a ajuns la 9.500 RON pentru fiecare număr, adică 95.000.000 lei vechi (!!!). Practic, costurile apariției revistei în toți acești 20 de ani s-au ridicat la fabuloasa sumă de 873.000 RON, adică 8.730.000.000 (8 miliarde 730 de milioane lei vechi!!!)

Au fost 20 de ani plini de minuni (nu exagerez!). Ați vedea un astfel de om (mă refer la mine), cu astfel de „posibilități" fizice și materiale, să pregătească și să expedieze timp de 20 de ani o asemenea revistă, fără ajutorul lui Dumnezeu?!

Ceea ce am început, cu ajutorul lui Dumnezeu, în urmă cu 20 de ani, a fost din dorința de a primi cu toții informații utile și ca măcar sufletește să primim alinare, mângâiere, putere, încredere și speranță și să conștientizăm că nu suntem singuri în necazurile, luptele, lipsurile și durerile noastre.

„Domnul Se va lupta pentru voi; dar voi, stați liniștiți." (Exod 14: 14)

-sfârșit-

Contestarea certificatului de încadrare în grad de handicap

av. DANA BORDEIANU

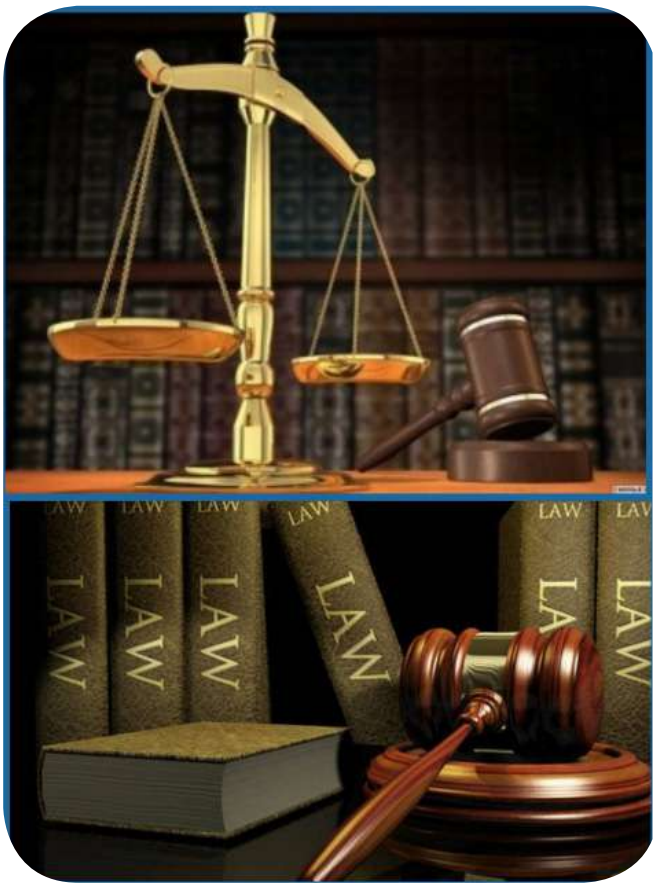

Persoanele cu handicap din România sunt protejate conform legii, iar atunci când li se încalcă drepturile se pot adresa instanței.

Practic, aceștea beneficiază de toate drepturile date în favoarea lor de către lege însă înainte este necesar să fie *încadrate în grad de handicap* în baza unui *certificat de încradrare în grad de handicap*.

Mai jos veți regăsi, pe scurt, informații utile despre *certificatul de încadrare în grad de handicap* și cum poate fi făcută o *Contestație la certificatul de handicap* în instanță și ce lege se aplică în cazul *contestării certificatului de handicap*.

Ce este certificatul de încadrare în grad de handicap?

În principal, acest document administrativ are în componența sa stabilirea gradului de handicap dar în același timp dă indicații cu privire la revizuirea lui sau dacă nu cumva boala sau handicapul de care suferă persoana în cauză este una permanentă și atunci revizuirea dispare, certificatul de handicap rămânând unul permanent și fără revizuire. *Certificatul de încadrare în grad de handicap* este documentul emis de către autoritatea publică, în speță de către Comisia de Evaluare a persoanelor cu handicap pentru adulți și stabilește atât drepturile celui ce-l deține în conformitate cu legea 448/2006 și OUG 51/2017 cât și obligațiile persoanei în cauză.

Persoana care suferă de un o anumită dizabilitate sau handicap, se poate adresa inițial Comisiei pentru Evaluarea persoanelor cu handicap, instituție ce se află în subordinea primăriei implicit a consiliului local și a serviciilor sociale respectiv DGASPC.

În urma evaluării aferente, comisia decide trecerea în unul dintre gradele de handicap: ușor, mediu, accentuat și grav (cu însoțitor), după tipul handicapului. (fizic, vizual, auditiv, surdocecitate, somatic, mintal, psihic, HIV/SIDA, asociat, boli rare, etc.)

Astfel, după momentul evaluării de către comisie, se emite *certificatul de încadrare în grad de handicap* și tot de atunci dacă el a fost emis în mod greșit, puteți formula o *Contestație Certificat Încadrare în Grad de Handicap*.

Contestația se face în maxim 30 zile de când primiți decizia, depunându-se la judecătoria aferentă.

Încadrarea în grad și în tipul de handicap se face prin certificat emis de comisiile de evaluare:

(4) Încadrarea sau respingerea încadrării în grad şi tip de handicap se atestă prin certificat emis de către comisiile de evaluare.

(5) Certificatele emise potrivit prevederilor alin. (4) pot fi contestate de titularii acestora, în termen de 30 de zile calendaristice de la comunicare, la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare, **cererile adresate instanței fiind scutite de taxa judiciară de timbru.**

Cel care cere anularea certificatului de încadrare în grad cu handicap nu trebuie să plătească taxa de timbru la instanța de judecată.

-sfârșit-

Fața ascunsa a epilepsiei

de Harold Gagne

Pentru Martine Morotti, șocul a fost teribil: "Nimeni nu mi-a spus că epilepsia ar putea să-mi ucidă fiul!"

În camera fiului ei mai mare era o liniște anormală când Martine Morotti a intrat în data de 1 martie 2016. "Scularea Jeremie!" Culcat pe burtă, cu capul înfundat în pernă, tânărul de 21 ani nu mișca. Mama s-a dus spre pat și când l-a întors pe Jeremie cu fața în sus, a descoperit că acesta nu respira. Cuprinsă de panică a strigat la celălalt băiat să sune salvarea și a ciocănit imediat la ușa vecinului care știa cum să facă manevrele de resuscitare. Prea târziu. Jeremie murise deja de un stop cardio-respirator, în urma complicațiilor care au apărut urmare a unei crize de epilepsie.

Martine Morotti cunoștea gravitatea bolii fiului ei. Dar chiar să moară din cauza aceasta? "După prima sa criză la vârsta de 13 ani, neurologul a asigurat-o că ar fi vorba de o mică epilepsie", ne povestește ea. Însă starea lui s-a deteriorat la sfârșitul adolescenței și de atunci trei crize majore i-au obligat să meargă de urgență la spital. Chiar înainte de moartea acestuia, mama sa sunase pe medic, deoarece atacurile sale nocturne apăreau cam odată pe săptămână. Medicamentele nu mai aveau nici un efect.

"Ceea ce mă doare foarte tare, este că nu mi-a spus nimeni că fiul meu ar putea muri din cauza epilepsiei!"

"Pacienții care au probleme neurologice dificil de controlat, pot muri în timpul somnului", admite neurologul Philippe Major du CHU Ste-Justine (Montreal, Canada). Epilepsia omoară un bolnav dintr-o 1000 la adulți și un minor din 4500 bolnavi. "Cu câțiva ani în urmă, unul dintre pacienții mei în vârstă de opt ani, a murit subit", ni se confesează doctorul Major, încă bulversat de această pierdere.

Epilepsia este o boală neurologică cronică, cauzată de dezordinea activității electrice în creier. Ea afectează 45.000 de quebecoși și 300.000 de canadieni. Din cele 15.000 de persoane diagnosticate anual în Canada, 80% au mai puțit de 18 ani și din fericire, jumătate dintre ei se vindecă complet până să ajungă la majorat. La unul din trei cazuri boala este produsă din cauza unei leziuni cerebrale: o tumoră, o malformație, o lipsă de oxigen la naștere, o boală genetică, un traumatism cranian sau un AVC (când apare la o vârstă mai înaintată). Însă pentru două treimi din cazuri, originea este necunoscută.

Ea se manifestă în diferite forme.

Cea mai spectaculoasă este criza tonico-clonică, ca cea a lui Jeremie, pe care o mai numim și "marele rău." În timpul primei faze care durează între 10 și 30 secunde, persoana scoate un strigăt înainte de a deveni inconștientă. Mușchii se contractă și corpul se chircește. O serie de spasme musculare generalizate urmează pentru câteva minute. "După această serie de furtuni electrice, bateria creierului este complet descărcată, ilustrează neurologul Khoa Nguyen, de la spitalul CHUM. Pacienții devin după aceasta somnolenți sau confuzi pentru alte câteva minute." Cum aportul de oxigen la creier în această perioadă poate fi insuficient, pacientul va avea neuroni distruși. Trebuie neaparat chemată salvarea dacă criza durează mai mult de 5 minute.

Alți pacienți au perioade de absență până la 100 de ori pe zi. Ei nu mai sunt capabili să reacționeze la nimic, pentru o perioadă de 10 la 20 secunde. Este ceea ce unii specialiști numesc "răul cel mic". Crizele se manifestă câteodată prin mișcări repetitive ale unui braț, sau picior. Poate să mai afecteze zona responsabilă cu vederea sau auzul, antrenând halucinații vizuale sau auditive.

Epilepsia nu-l împiedică pe Alec Reid să trăiască intens. În ciuda crizelor sale tonico-clonice, neurologul său îl încurajează să practice sportul de performanță. Atletul de 18 ani, originar din orașul Mercier (Monteregie), juca pentru Armada de Monteregie-Boisbriand, o echipă din liga de hockey juniori majori din Quebec și ducea o viață relativ normală.

Însă în dimineața de 3 martie 2019, Alec, care petrecuse noaptea la niște prieteni, a rugat-o pe prietena sa să iasă din cameră deoarece simțea primele simptome ale crizei și nu vroia ca ea să-l vadă în această postură. Când ea a revenit 30 de minute mai târziu, bărbatul era în stop cardiac. Asistenții de la salvare au încecat să-l reanimeze pe loc, iar manevrele au continuat și la spital. "O mulțime de asistenți și medici au încercat să-l salveze, își amenește mama sa, Josee Vallee. Toată lumea plângea. Nu s-a putut face însă nimic." Medicul legist a concluzionat că moartea a fost provocată de o criză epileptică severă. Creierul său a încetat să mai funcționeze, provocând stopul cardiac.

Alec a făcut prima sa criză de epilepsie pe când avea 14 ani. Medicamentele au funcționat bine pentru 4 ani, până în ianuarie 2018. "El a căzut în salon și a început să aibă convulsii",

continuare în pag. 17

continuare din pag. 16

povestește mama sa. A făcut apoi următoarea criză în februarie 2019, apoi ultima, două săptămâni mai târziu, de care a murit. "Dacă ar fi făcut această criză în fața mea, nu l-aș fi lăsat singur. Poate ar fi fost în viață acum", spune cu regret mama sa, Josee Vallee, care deploră și ea faptul că neurogul care-l trata pe Alec nu le-a spus că se poate muri de la o criză de epilepsie.

Deja în 2011, Programul canadian de supraveghere a copiilor a început să se îngrijoreze de această situație. Un sondaj a scos în evidență faptul că doar 56% din cei 380 de medici pediatri interogați știau că, copiii pe care-i tratau de epilepsie ar putea muri. Iar dintre părinți, știau și mai puțini: patru ani mai târziu, un raport publicat de același program, scotea în evidență faptul că familiile copiilor vulnerabili la acest tip de moarte subită, nu erau la curent cu riscurile legate de epilepsie.

Din 2017, Societatea Americană de Epilepsie și Academia Americană de Neurologie recomandă neurologilor să discute despre posibilitatea unei morți subite cu familiile pacienților cu risc.

"Înainte așteptam puțin înainte de a le vorbi, dar acum eu le spun imediat, afirmă doctorul Major. Trebuie mai întâi să îi asigurăm că pericolul este extrem de mic pentru un tânăr care a făcut două sau trei crize și care mai joacă și hockey." Dar, nu este nici o certitudine, iar unii doctori recomandă prezența unei alte persoane în camera bolnavului pe timpul nopții – ceea ce făcea deseori mama lui Jeremie.

Doctorul Nguyen își pune mari speranțe în algoritmul pe care-l dezvoltă împreună cu echipa sa și care va permite într-o zi să anticipeze crizele. "Datele captate de electrozii implantați în creier, vor fi transmise la un telefon conectat la un calculator care analizează semnalele și trimite un mesaj pacientului cu câteva minute înaintea primelor semne", explică neurologul. Echipa sa încearcă să pună la punct obiecte conectate cum ar fi ceasuri, saltele sau pulovere având un algoritm, sensibil la ritmul cardiac, la o respirație anormală și la mișcări bruște, care să sune alarma începutului de convulsii.

Chirurgia este o altă armă de care dispun doctorii pentru a trata epilepsia, dar trebuie operat cât mai repede posibil, imediat ce se constată că pacienții nu răspund bine la tratament. "Aceasta nu este aplicabilă decât la un mic număr de pacienți – în jur de 2% dintre ei", explică doctorul Nguyen, deoarece este foarte important ca zona epileptică din creier să fie foarte bine delimitată, pentru ca o parte să poată fi îndepărtată.

Theo Gallant nu avea decât trei luni în 2017 când a început să aibă convulsii. Doctorul Major de la CHU Sainte-Justine, l-a diagnosticat cu o boală genetică, Scleroza tuberoasă Bourneville, caracterizată de tumori benigne în creier care provoacă crize de epilepsie. În câteva luni, numărul crizelor a crescut de la una la o sută pe zi . Făcea convulsii care-i puneau în pericol dezvoltarea sa normală și desigur viața. Sigura cale de a-i ameliora starea, era de a-i face o intervenție chirurgicală foarte delicată.

În mai 2018, când Theo avea doar 18 luni, doctorul Alexandre Weil, de la CHU Sainte-Justine, i-a extirpat o parte din creier situată în spatele lobului frontal. "În timpul intervenției aș puteam atinge un centru care conține funcții precum memoria, motricitatea, mirosul", a avertizat pe părinții copilului, care nu au ezitat să accepte riscul, știind că fiul lor are șanse să se recupereze progresiv după operație. "Aproximativ 15% dintre pacienți pot să aibă un deficit temporar, în timp ce 1-2 % vor avea de sechele permanente", a mai adăugat neurologul.

Din nefericire, viziunea lui Theo a fost definitiv alterată urmare a intervenției. "El nu vede nimic când privește spre dreapta. Este ca un unghi mort", indică tatăl său, Jean-Francois Gallant. "Întotdeauna când Theo era condus la sala de operație, ne temeam că nu o să-l mai vedem în viață", adaugă și mama sa, Catherine Gratton.

Crearea noilor rețele epileptice, face necesară o a doua intervenție un an mai târziu. Doctorul Weil a fost nevoit să mai extirpe o altă parte din lobul frontal al lui Theo. Doctorul era fericit, deoarece după această operație nu a mai fost afectat nici o altă funcție a copilului. Dar efectul pozitiv a fost că crizele copilului au scăzut de la 100 la 15 pe zi. În februarie 2021, medicii i-au implantat un stimulator de nerv vag, într-unul din nervii cranieni, făcând astfel legătura dintre creier și celelalte părți ale corpului. Grație a unei baterii implantată în piept, aparatul trimite la fiecare cinci minute, stimulări de câte 30 de secunde pentru a diminua crizele. La jumătate din cazuri, ameliorarea este semnificativă după șase - nouă luni.

"Dacă aceasta intervenție eșuiază, noi vom utiliza pentru prima dată în Quebec, stimularea cerebrală profundă, care consistă a implanta electrozi, care vor rămâne definitiv în creierul copilului", ne-a mărtusit doctorul Weil.

Părinții lui Theo sunt foarte îngrijorați de când au aflat că epilepsia poate produce o moarte subită. "Î-l supraveghem tot timpul, chiar și noaptea", spune mama sa. La patru ani, copilul are o vârstă mentală de 19 luni, dar face progrese, pronunță primele lui cuvinte și merge la grădiniță, ceea ce i-ar fi fost imposibil fără intervențiile chirurgicale avute. "Când se afla la terapie intensivă, o infirmieră ne-a spus că și ea face crize epileptice. Ea are un partener, un servici și în ciuda bolii duce o viață normală. Aceasta ne dă mari speranțe. Suntem siguri că Theo se va recupera foarte bine", se consolează mama sa. Au CHU Sainte-Justine, mica sa față vioaie a devenit un simbol al luptei împotriva epilepsiei.

-sfârșit-

Sursa : Selection.ca – 07/2021
*Trimis: **TRAIAN FLOREA** - Canada*

Atenție la vorbire!
sau
(Cuvântul care face prieteni)

-partea a patra-

GEORGE UBA - vicepreședinte
Asociația „Ridică-te și umblă”

Să nu ne mai judecăm, dar, unii pe alții.
Ci mai bine judecați să nu faceți nimic
care să fie pentru fratele vostru
o piatră de poticnire
sau un prilej de păcătuire.
Romani 14:13

În natura umană, distorsionată de virușii independenței de Creator, a intrat un duh de excludere a celor care nu intră în tiparul nostru. Duhul judecării. În cuvintele noastre se cuibăresc expresii care rup relațiile și nimicesc încrederea. Judecarea cuiva care nu corespunde interesului nostru se face nu doar prin cuvinte, ci și prin gesturi expresive ale feței, atunci când ironia apare în mimică, gesturi de dispreț, încruntare, forme prin care îl declasăm pe cel ce-l socotim indezirabil. Judecata prin cuvinte este foarte dezvoltată și omul a găsit expresii exterminative prin care să-l pună la zid pe cel socotit ca inutil societății, sau lui personal. Orice cuvânt de critică la adresa cuiva e o judecată depreciativă. Orice etichetare e o judecată de descalificare. Orice mustrare făcută cu patimă și răutate este o judecată de înjosire. Orice cuvânt de batjocorire este o aruncare la coșul de gunoi al societății, a celui care e socotit un balast social. Orice bârfă este o judecată de desconsiderare a celui care nu are relevanță pentru bârfitori. Orice aluzie, cât de rafinată, la adresa cuiva privind slabele performanțe este o judecată la fel de nimicitoare ca tot ce am enumerat mai sus. Când judeci te socotești superior celui judecat, dar de fapt cobori sub standardele morale.

Acum câteva zile am dus o mamă a unui băiat, de vreo 30 de ani, la spital pentru o tomografie. Avusese o tumoră pe creier care a fost operată, iar vorbirea și mersul îi erau afectate. Pe drum băiatul tot o dojenea pentru nimicuri. Ea era tristă și posomorâtă în scaunul ei . După ce am preluat-o și am dus-o la centrul de recuperare, am îmbrățișat-o și i-am spus că se va face bine și că o voi vizita la Salonta, acolo unde locuiește. Mi-a oferit cel mai frumos zâmbet și m-a urmărit cu seninul ei până am plecat. De așa ceva au nevoie oamenii, nu de secera judecăților rele. Votați gândul meu?

-va urma-

.....Anunțuri de la cititori..... .....Anunțuri de la cititori..... .....Anunțuri de la cititori.....

Petre
Mașină de vânzare, marca Microcar, capacitate cilindrică 505 cm cubi, cu două locuri. Înmatriculată, cu ITP până în octombrie. Preț 1.000 Euro. Tel. 0762-669908

Tanța
Mă numesc Tanța și vând urgent mașină Opel berlină, preț 2.000 euro. Nu răspund la beep, sms, numere private. Doresc seriozitate și răspund la număr tel 0761-341501, de luni până vineri, între orele 19.00 - 21.00

Dragotă Ionuț Cosmin
Tânăr 37 de ani doresc să mă ajute doamne și domnișoare cu haine și bani și îmbrăcăminte pentru că nu îmi ajunge 526 de lei pe lună ca să plătesc abonamentul la Orange și să iau și mâncare de la marketing. Cine vrea să mă ajute poate să mă sune la numerele de telefon 0745-898368 și 0754-801533 și 0764-104277. Sunt disponibil non-stop. Nu răspund la nr privat. Sunt disponibil și pe WhatsApp. Rog seriozitate. Adresa OP ARMASESTI STR PRINCIPALA NR 58.

Nota redacției: Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!

Dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile, sms-urile, e-mail-urile,... voastre trebuie să ajungă la mine până pe data de 28 a lunii de dinainte de luna de apariție a revistei. Nr. următor va fi în APRILIE 2023!

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Doresc să corespondeze:

Paul

Tânăr, 45 de ani, cu o dizabilitate fizică, doresc să cunosc o fată sufletistă și credincioasă, cu vârsta cuprinsă între 30-45 ani, pentru o relație serioasă. Menționez că locuiesc în Iași și pot fi sunat la tel. 0747-040411 – Paul.

Constantin

Mă numesc Bălan Constantin, sunt nevăzător, am 48 de ani, necăsătorit, doresc să cunosc o doamnă care să aibă locuință proprie, să nu aibă vicii, să mă accepte și să ne susținem reciproc, pentru căsătorie. Sunt creștin ortodox și doresc să fie tot creștin ortodoxă, indiferent că este pe stil vechi sau nou. 0762-929910

Mădălina

Mă numesc Pârșu Adina Mădălina și doresc să corespondez cu cât mai multe fete și băieți în mod amical. Nu am preferințe de religie. Doresc să discutăm pe diverse teme: religie, istorie, muzică, poezie etc. Pot fi contactată la nr de tel. 0767-581229.

Bojin Ionuț Florentin

Mă numesc Bojin Ionuț Florentin, am 25 ani, sunt din Caracal, sunt o persoană cu handicap, am parapareză spastică. Lucrez la Flanco, sunt o fire sensibilă, sociabil, înțelegător, nu am vicii și îmi doresc din tot sufletul și cu toată credința în Dumnezeu, să cunosc o fată înțelegătoare, cu frică de Dumnezeu. Nu contează aspectul fizic, ci doar înțelegerea. Îmi doresc foarte mult căsătoria. 0783-152520.

Ion

Domn serios, 65 ani, fără obligații, pensionar, cu un handicap mic, gradul 2, situație materială bună, doresc cunoștința unei doamne, cu vârsta cuprinsă între 55 și 60 ani, fără obligații, cu o ușoară deficiență fizică, pentru convieţuire împreună. Telefon 0726-590540. Sunt din Teleorman.

Marian

Mă numesc Joițoiu Marian, am 34 de ani, am probleme de vedere şi doresc să comunic cu fete serioase, de vârstă apropiată, pentru prietenie, eventual și căsătorie. Tel. 0785-710466. Facebook: https://www.fa- cebook.com/mariannelu.joitoiu

Zaharia Petruț

Mă numesc Zaharia Petruț, am 51 de ani și doresc să cunosc o fată pentru prietenie / căsătorie. 0746-752291.

Ilie

Bună! Mă numesc Ilie, sunt din Alexandria, am 35 ani, 70 kg, 1,65 m, brunet, creștin adventist, îmi place să mă plimb, să călătoresc, să gătesc, etc. Doresc să cunosc o fată pentru prietenie/căsătorie, cu vârsta cuprinsă între 25 şi 40 ani, fără vicii şi fără obligații. Tel. 0770-761304

Bogdan

Bună, sunt Bogdan, am 41 de ani, caut o fată/ femeie serioasă, cu vârsta între 24 si 39, pentru prietenie / căsătorie. Accept cu copii. Nu caut aventuri. Pot fi găsit la 0773-935741 sau 0730-794549

Ioan

Am 57 de ani, nevăzător gr. 1. Dețin locuință personală. Doresc să cunosc o doamnă pentru întemeierea unei familii, cu vârsta 40 – 45 de ani. Nu mă interesează situația familiară. Pot fi contactat la 0737-180065

Iulian – Dâmbovița

29 ani, caut o fată cu un uşor handicap vizual, gr. 2 sau 3, să aibă şcoală, să fie harnică, cu vârsta până în 30-31 ani. Tel. 0764-468996.

Dragotă Ionuț Cosmin

Tânăr, 37 de ani, am 1,75 m înălțime, ochii albaștri, părul brunet, 70 de kg., cu mustață și cioc. Doresc să cunosc o fată de vârstă apropiată, ori o doamna divorțată, de 40 maxim 44 de ani, pentru o relație serioasă cu mine, de prietenie, inclusiv căsătorie. Cine vrea să mă cunoască mai bine mă poate suna la nr. de tel. 0745-898368 și 0754-801533 și 0764-104277. Sunt disponibil non-stop. Nu răspund la nr. privat. Sunt disponibil și pe WhatsApp. Rog seriozitate.

David Florin Dănuț

Mă numesc David Florin Dănuț și aș vrea să cunosc și eu o fată pentru prietenie, eventual căsătorie. Am Parkinson, am 40 de ani și sunt din Târgoviște. Nr meu de telefon este 0734-313142.

Nota redacției: Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!

P.S. Pentru cei/cele care aleg să sune, rog ca limbajul și modul de exprimare să fie unul caracterizat de respect și bun simț. Îndemn să sune numai cei/cele care au gânduri și planuri serioase în ceea ce privește începerea unei relații. De asemenea, dacă persoana contactată refuză să mai continue, respectați-i dorința, nu o/îl sâcâiți, sunând continuu!!!

SPONSOR: A.S.I. ROMANIA
CONTACT: Str. Mureşului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureş, cod 547526 tel. 0265-320548;
www.asiromania.ro

Asociația "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565, loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0765-365533 e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN: RO80RNCB0245036735870001 B.C.R. Alexandria
ISSN 2360 - 6061 ISSN-L 2360 - 6061

Tipărită la Tipografia „Gîgîlice", tel. 0247-313041 și 0748-137997

„Cel mai sărac om de pe pământ
nu este acela fără bani,
ci acela
fără Dumnezeu”

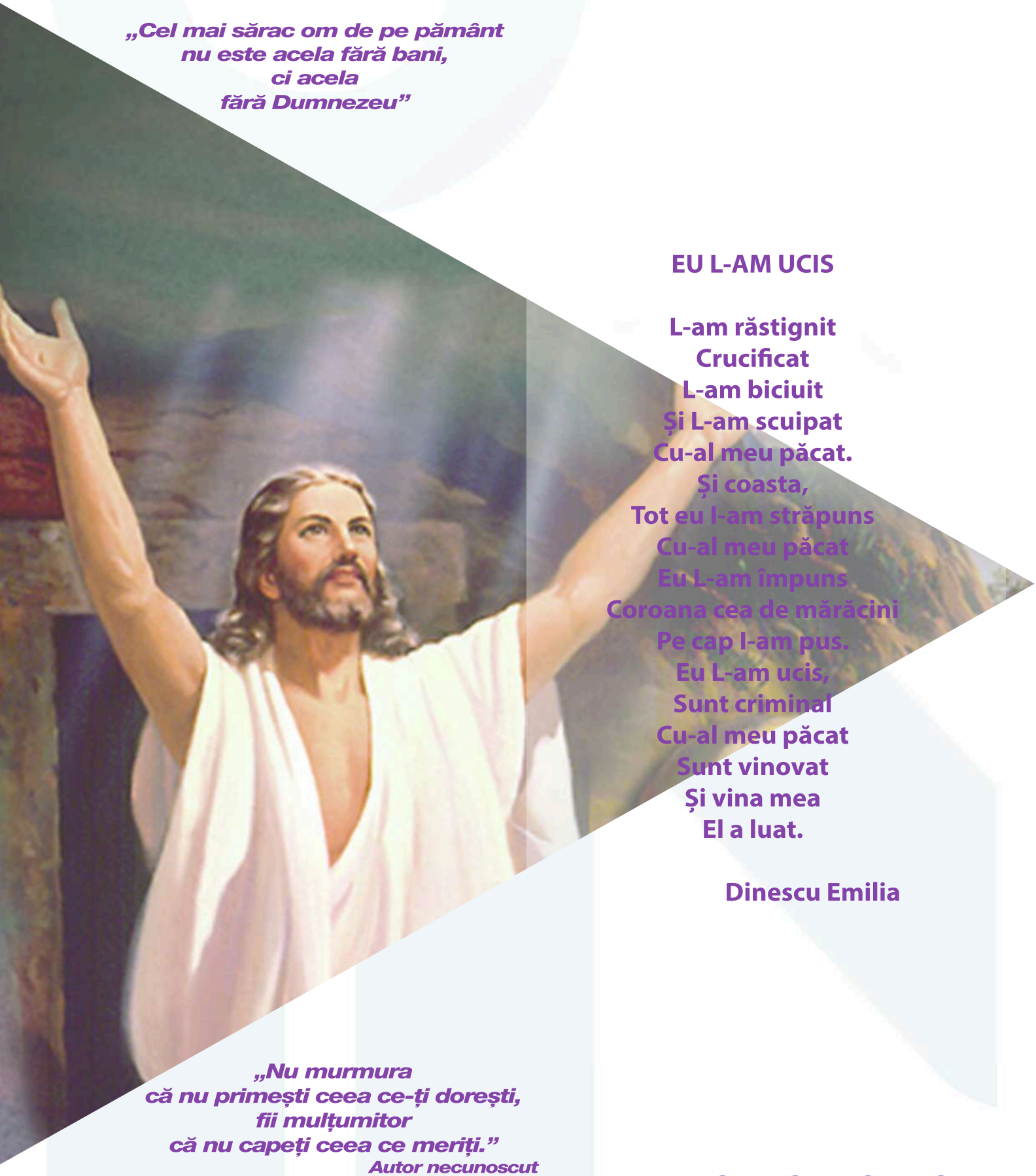

EU L-AM UCIS

L-am răstignit
Crucificat
L-am biciuit
Și L-am scuipat
Cu-al meu păcat.
Și coasta,
Tot eu l-am străpuns
Cu-al meu păcat
Eu L-am împuns
Coroana cea de mărăcini
Pe cap l-am pus.
Eu L-am ucis,
Sunt criminal
Cu-al meu păcat
Sunt vinovat
Și vina mea
El a luat.

Dinescu Emilia

„Nu murmura
că nu primești ceea ce-ți dorești,
fii mulțumitor
că nu capeți ceea ce meriți.”
Autor necunoscut

ÎMPREUNĂ